

- ZANIMIVA PRIMERJAVA – PRVAKI IN PORAZI – str. 3
- SMUČARSKI CIRKUS SILI ČEZ OCEAN – str. 4
- OGREVANJE – str. 5
- ZAKAJ SO NAS BOLGARI PREMAGALI – str. 6
- PRVI KOLOKVIJ PRED SVETOVNIM PRVENSTVOM – str. 2
- IZBEDEN USPEH JEMCA – str. 7
- ZA ZDAJ V VODSTVU GRMOŠČICA – str. 7
- NAJVIŠJI NASLOV ZA ŠVEDE – str. 7

POLET

Ljubljana – nedelja, 18. marca 1962 – Cena 30 din – Leto XVII

Izdaja tiskovni svet »Polet«
 — ureja uredniški odbor —
 Glavni urednik Franček Mirtič
 — Odgovorni urednik Vlado Zlajpah — Rokopisov ne vračamo — Tisk tiskarna »Ljudska pravica« v Ljubljani — Uredništvo in uprava v Ljubljani, Cankarjeva 4 (pasaža Nebotičnika) — Poštni predel 377 — Čekovni račun uprave 600-11-3-876 — Telefoni: Uredništvo 20-840 (ob nedeljah 20-172, 29-173). Uprava 21-281 — Letna naročnina 1600 din, polletna 800 din.

TRADICIONALNE MEDNARODNE TEKME NA NORVEŠKEM V HOLMENKOLENU

Jemc na 20. mestu

Na startu 82 skakalcev iz 11 držav – Odlični Japonci – Nad 100.000 gledalcev – Najboljši Norvežan Engan, svetovni prvak iz Zakopanov – Zajc na 32., Pečar na 35. mestu

HOLMENKOLEN, 18. — (Po telefonu). — Ves pretekli teden so bile v znanem norveškem zimsko-sportnem središču Holmenkolenu velike tradicionalne smučarske tekme v tekih, štafetah in skokih. Danes so bile na 80-metrski skakalnici zaključne tekme v samostojnih skokih. Ob lepem vremenu se je zbralo ob skakalnici nad 100.000 gledalcev, ki so bili navdušeni nad lepimi skoki in daljavami 82 tekmovalcev iz Finske, Norveške, Švice, Avstrije, Jugoslavije, Zahodne Nemčije, Francije, ZDA, SZ, Japonske, Švedske in NDR.

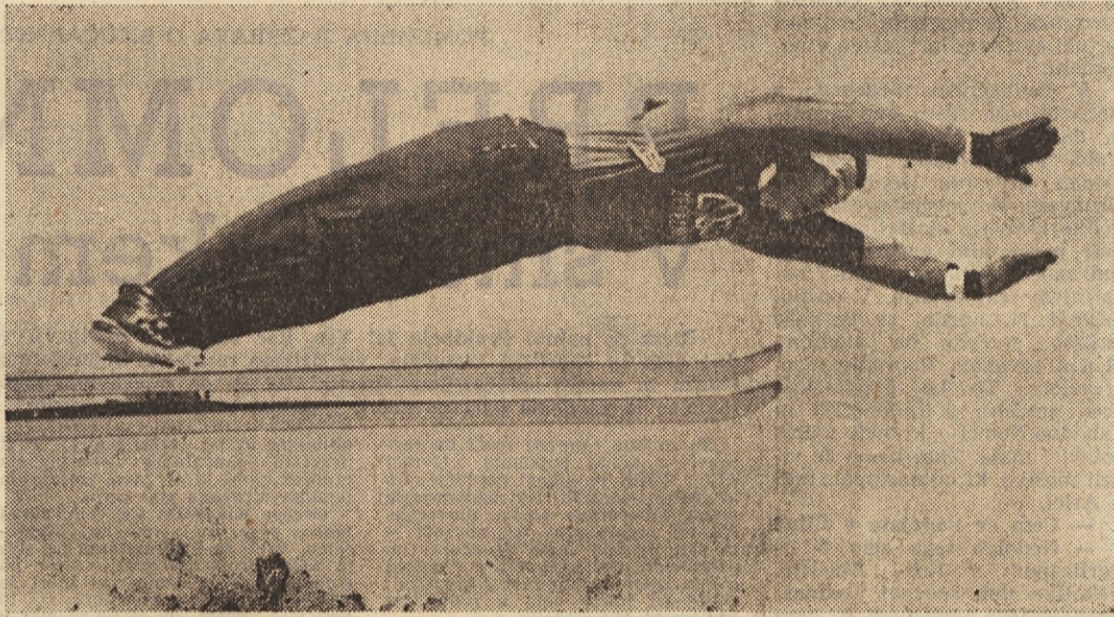
Strogi sodniki so od treh skokov ocenili dva najboljša. Po prvi seriji skokov je bil na prvem mestu Egger, ki je zbral 117 točk. Jemc je bil na enajstem mestu s 105,5 točke in skokom 73 metrov. Zajc je obtičal na 14. mestu s 105,2 točke in

skokom 74 m. Pečar je zamudil odziv in je bil nekoliko slabši. Jemc je imel edinstveno prilagodnost, da se ponovno izkaže in

da doseže podoben uspeh kot lani. Toda imel je smolo. Pri drugem skoku z daljino 73,5 m je padel. Ta skok je bil od vseh

treh tudi najlepší in verjetno bi se na koncu uvrstil med desetimi in petnajstim mestom. Zajc je bil v drugi seriji skokov krajši, saj je obstal pri 69,5 m. S tem je tudi napravil veliko lepši plasma. Pečar je za svoj drugi skok 71,5 m nabral 101 točko.

NADALJEVANJE NA 8. STR.

I. ZVEZNA LIGA

Še vedno dve točki prednosti Partizana

V XV. kolu tekmovanja I. zvezne lige so bile najbolj zanimive tekme v Beogradu in Splitu. Seveda gre za srečanja starih rivalov Crvene zvezde in Vojvodine ter Hajduka in Dinama. Z zmago 2:0 je Crvena zvezda obdržala drugo mesto na lestvici in precej zmanjšala možnosti Vojvodine, da bi posegla za vrh. Tudi v Splitu se je tekma starih nasprotnikov Hajduka in Dinama končala z zmago domačih in tako se je Hajduk spet povrnil med najboljše v letošnjem tekmovanju za državno prvenstvo v nogometu. Partizan, kateremu so mnogi napovedali poraz na Reki, je zaigral dobro

in s prepričljivim rezultatom premagal Rijeko ter s tem dokazal, da ne misli dopustiti iz rok svojega prvega mesta na lestvici. O tekmah smo prejeli tale poročila:

BORAC : SARAJEVO 1:3 (0:1)
 Banja Luka, 18. marca. — Borac je danes na svojem igrišču izgubil važno srečanje proti Sarajevu z 1:3.

Borac: Kolak, Krivokuća, Kasumović, Vudja, Švraka, Spasojević (Alfirević), Vezmar, Tomljenović, Zelenika, Janković, Klobučar.

Sarajevo: Bilić, Crnogorac, Vujović, Biogradlić, Mijušković, Markušević, Blažević (Ijačić), Ferhatović, Šehović, Arslanagić. Strelci: Ferhatović v 24., Janković v 49., Šehović v 51. in Arslanagić v 84. minuti.

Gledalcev 6000, sodnik Tešanić (Varaždin).

Z zmago Sarajeva nad Borcem so se zelo zmanjšale možnosti Borca, da bi ostal v družbi najboljših nogometnih moštev v Jugoslaviji. Zmaga Sarajeva je popolnoma zaslužena, saj so gostje pokazali mnogo več nogometne večine.

PARTIZAN : RIJEKA 3:1 (1:1)
 Reka, 18. marca. — Zmaga Partizana na Reki je bila po-

polnoma zaslužena, gole pa so dosegli Galić v 11., Kovačević v 69., Čebinač v 74. za Partizan in Medle v 5. min. za Rijeko. Gledalcev je bilo 15.000, sodil pa je Cahun iz Duge Rese.

Partizan: Soškić, Jusufi, Sombolac, Vukelić, Jovanović, Vasović, Čebinač, Kovačević,

Ognjanović (Sliškić), Galić, Vislavski.

Rijeka: Stojanović (Jantoljak), Vranković, Mihovilović, Radaković, Brnčić, Dunai, Lukarić, Valent, Veselica, Naumović (Zadel), Medle.

NADALJEVANJE NA 8. STR.

II. ZVEZNA LIGA

Tudi ena točka iz Karlovca je uspeh

V II. zvezni ligi je bila za nas seveda najbolj zanimiva tekma Maribora v Karlovcu in izid je prav gotovo zadovoljil ljubitelje mariborskega nogometa. Ena točka iz Karlovca je gotovo uspeh, ki ga ne gre podcenjevati. Zanimiva je tudi vest iz Tuzle, od koder poročajo, da je sodnik Vlajić iz Beograda prekinil tekmo med Slobodo iz Tuzle in Splitom že v 35. minuti.

Sodnik namreč poroča, da je zahteval, da igralec Splita Pleško zapusti igrišče, česar pa le-ta ni hotel storiti. Pleško je v trenutku, ko ni imel žoge, startal na Anovića in rezultat tega je bila seveda že omenjena odločitev sodnika.

Rezultati — zahodna skupina: Varteks : Proleter 0:0, Lokomotiva : Šibenik

NADALJEVANJE NA 8. STR.

Mednarodne vesti

Carigrad — V III. kolu tekmovanja za pokal evropskih prvakov v košarki, je moška ekipa Dinama iz Titusa premagala turško moštvo Darusafaka z rezultatom 80:67 (40:34).

Praga — V četrtfinalni tekmi za pokal evropskih prvakov za ženske je Slovan premagal Augsburg (Zah. Nemčija) s 86:33 (47:16).

Cleveland — Finski atlet Risto Anki, ki je na gostovanju v ZDA, je dosegel odlične rezultate v skoku s palico — 4,78. Ta rezultat je za 6 cm boljši od uradnega evropskega rekorda, vendar je bil dosežen v dvorani in ne more biti priznan kot rekord. Vendar bo v ZDA registriran kot rekord tradicionalnega tekmovanja v Clevelandu. Prejšnji rekord je imel Bragg z rezultatom 4,69.

London — Trije atleti so bili osrednje osebnosti na mednarodnem atletskem tekmovanju v dvorani Wembley v Londonu. Okrog 7000 gledalcev je z največjim navdušenjem pozdravilo mladega ameriškega metalca kroglice Garyja Gubnerja potem ko je le-ta zmagal nad evropskim prvakom Rowejem. Gubner je dosegel rezultat 19,53. Rowe pa le 16,65. V skoku v daljino je Finec Jorma Valkama s 7,41 m zanesljivo zmagal. V skoku s palico pa je zmagal finski tekmovalac Pentti Nikula z rezultatom 4,57. Od britanskih atletov pa je bil od gledalcev najrajši le veteran Tbbotson, ki je pretekli dve leti v času 8:57,0.

MEDNARODNI TENIŠKI TURNIR V ALEKSANDRIJI

Fraser je klonil

Kairo, 18. marca. V polfinalu mednarodnega teniškega turnirja v Aleksandriji je jugoslovanski prvak Bora Jovanović premagal bivšega wimbledonskega prvaka Frasierja z rezultatom 6:1, 6:3, 6:4. V finalu bo Jovanovićev nasprotnik Sved Lundquist, ki je v polfinalu premagal Avstralc Stolla 6:2, 6:2, 6:3.

Polfinale mednarodnega teniškega turnirja v Aleksandriji je prineslo največje presenečenje in predstavljati pravi teniški triumf Evrope nad Avstralijo. Finalista sta postal Jugoslovčan Bora Jovanović, ki je premagal enega najboljših amaterjev na svetu in wimbledonskega zmagovalca ter Sved Lundquist, ki je sicer ne tako prepričljivo odpravil drugega avstralskega igralca Stolla.

Pred polnimi tribunami na stadionu Sporting Kluba v Aleksandriji je Bora Jovanović pokazal v srečanju s Frasierjem moderen tenis in svojemu nasprotniku ni dovolil, da bi ga oviral pri njegovem podvigu. Z zelo zanesljivimi in ostrimi servisi, ki so mu šli dobro od rok ter z odlično igro v mreži je Jovanović že v prvem nizu tako rekoč odpravil Frasierja in mu prepustil le en gem. V drugem nizu je bila borba ostrejša, vendar je Jovanović kljub temu uspel zmagati. Napori Frasierja, da bi v tretjem nizu prevzel pobudo v svoje roke, niso uspeli. Jovanović je zmagal tudi v tretjem nizu in tako dosegel eno največjih zmag v svoji teniški karieri.

Po porazu Frasierja pa se je »črni« dan za Avstralce nadaljeval. Sved Lundquist, ki je na desetem

mestu na svetovni jakostni lestvici najboljših teniških igralcev amaterjev, se je oddolžil za nedavni poraz, ki mu ga je zadal Stolle na turnirju v Kairu.

V polfinalu tekmovanja moških dvojice sta Avstralc Stolle in Jacques premagala Jugoslovane Jovanovića in Pilića 6:2, 12:10. V drugem polfinalu pa sta Niele in John Fraser premagala dvojico Lundquist-Merilo 6:4, 6:1.

PRVENSTVO SLOVENIJE V DVIGANJU UTEŽI

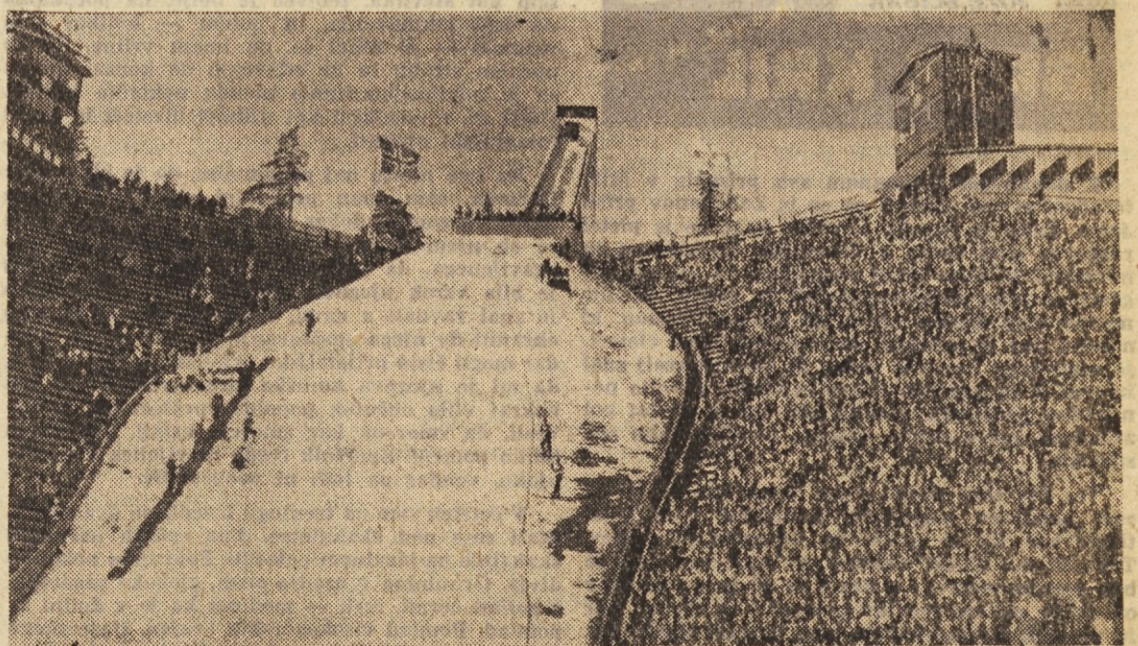
NAJBOLJŠA DEČMAN IN PODOBNIK

Ljubljana, 18. marca — Včeraj zvečer in danes dopoldan je bilo v Domu železničarjev v Ljubljani prvenstvo Slovenije v dviganju uteži za posameznike. V soboto so tekmovali v bantam, perolahki, lahki in srednji kategoriji, danes pa v lahkotež-

ki, srednjetežki in težki kategoriji.

Maloštevilnim gledalcem so se predstavili tekmovalci iz vse Slovenije. Poleg tekmovalcev tekoatletskega kluba Ljubljane

NADALJEVANJE NA 7. STR.

Skakalnica v Holmenkolenu

ZANIMIVA PRIMERJAVA

Razmišljanje ad hoc
o uspehih posameznikov
in razočaranjih, ki sledijo

PRVAKI IN PORAZI

priljubljeni drugod. In po pravici povedano, tudi bolj malo vemo, kaj bo z našimi na evropskem prvenstvu. Najbrž bi bilo napak, če bi rekli, da bomo z obema rokama pobirali medalje. In tudi, če bi že vnaprej uvrščali naše atlete v deseterice najboljših.

pravili nekega tekmovalca do velikega uspeha, če pa isti tekmovalce zataji, pa so vsi strokovnjaki skriti v kotičku in nikogar ni, ki bi znal razložiti tudi vzroke neuspeha.

Del odgovornosti moramo seveda naprtiti tudi tekmovalcem. Ze večkrat se je izkazalo, da se

To je seveda razmišljanje — ki lahko veliko pomeni ali pa tudi nič. Je pa razmišljanje, ki temelji na rezultatih, ki smo jih v zadnjem času dosegli v našem športu. Nihče namreč ne more trditi, da slovenski športniki v zadnjih letih niso dosegli velikih uspehov. Bili so celo taki, da smo bili večkrat presenečeni, celo ostrmeli smo. Takrat smo peli slavo našem športu in smo kar hitro pozabili na vse nevesčnosti, ki so nas spremljale pred temi dogodki in ki so se pojavile tudi kmalu po velikih uspehih.

Zelo pogosto se namreč dogaja, da so uspehi posameznih športnikov tako veliki, da pri tem pozabimo na neuspehe, ki jih je bilo v zadnjem času gotovo vsaj toliko, če ne morda

čepav so včasih res slabi, v tem primeru niti niso tako zaskrbljujoči. Bolj zaskrbljujoča pa je reakcija javnosti, ki pričakuje od naših športnikov mnogo več — ne samo pričakuje, temveč celo zahteva! Najbrž ne bomo odkrili nič novega, če rečemo, da smo našo javnost že večkrat nekoliko zavedli — tistih pa, ki zavajajo na tako nepravilno mišljenje, pa je več — cela veriga. Skušajmo torej vreči karte na mizo...

Koledar ambicij

Da, uspehov je bilo v zadnjem času res precej. Kako bi mogli mimo tega, da je Miro Cerar postal lani evropski prvak, da je bil pravzaprav skoraj brez prave konkurence na evropskem prvenstvu v Luksemburgu. In še — Miro Cerar zmaga skoraj povsod, koder se pojavi. Prav zaradi Mira Cerarja uživa jugoslovanska telovadba v svetu velik ugled. Postali smo zanimivi za telovadne velesile vsega sveta. K nam hodijo gostovat celo Japonci — seveda zato, da bi videli Mira Cerarja.

In vendar bi se motili, če bi mislili, da sodi jugoslovanska telovadba v svetovno elito. Lep dokaz lahko najdemo prav v bližnji preteklosti. Zadnje nedelje je namreč prišla iz Sofije dokaj neprijetna novica. Bolgarski telovadci so premagali jugoslovansko vrsto, ne da bi se pri tem posebno trudili. Bil je Miro Cerar, ki je premagal vse nastopajoče, bil je najboljši posameznik, bil je telovadec evropskega in svetovnega razreda — jugoslovanska telovadna vrsta pa je odšla domov s krepkim porazom. Bolgari so zmagali na vseh orodjih, za tolažbo nam je ostal edino Miro Cerar.

Nadaljujmo s primeri

Jože Šlibar je skočil lani v Oberstdorfu 141 m. Svetovni rekord! Senzacija, ki ji lani v našem športu ni bilo para. Slika Jožeta Šlibarja se je pojavila na naslovnih straneh skoraj vseh evropskih časopisov. Z njim in njegovim svetovnim rekordom vred je seveda močno zrasel tudi ugled vsega jugoslovanskega smučarskega športa. Njemu so se pridružili še drugi smučarski skakalci, predvsem Pečar in Jemc, ki sta obračunavala z najboljšimi skakalci Evrope.

Toda to je bilo lani. Vsi so pričakovali, da bo Jugoslavija na letošnjem svetovnem prvenstvu pomenila zares veliko. Nekateri so napovedovali celo senzacijo. V domovini smo upali, da bo kar več jugoslovanskih skakalcev poseglo v borbo za najvišja mesta na svetovnem prvenstvu. Iz vsega tega pa ni bilo nič. Naši skakalci drug za drugim padajo, letijo po zraku slabše kot lani. Sodniki jim niso naklonjeni. In tako smo ostali zadaj. Razočaranje je veliko, eno največjih v zadnjem času.

Bil je nekoč plavalec evropskega razreda Janez Kocmur. Bil je zvezda, ki se je kot blisk pojavila v jugoslovanskih in evropskih plavalnih bazenih. Rušil je državne rekorde. Zanj

so vedeli vsi plavalni strokovnjaki Evrope.

Jugoslovanski plavalci pa že precej težko najdemo nasprotnika, ki bi ga lahko premagali. Nekaj plavalcev je. V zadnjem času je zblestel Rogušič in še nekateri drugi. Pa vendar ne sodimo niti v srednji razred evropskega plavanja.

Nadaljujmo s primeri

Kolesar Janez Zirovnik je dosegel na olimpijskih igrah odličan rezultat. Med najboljšimi kolesarji sveta je osvojil osmo mesto, kar je gotovo eden najlepših uspehov jugoslovanskega kolesarskega športa sploh. Janez Zirovnik je postal znan po vsej Evropi in z njim vred jugoslovanski kolesarstvo.

In potem so jugoslovanski kolesarji startali na dirki Praga—Berlin—Varšava in na drugih prireditvah, kjer pa so dosegli rezultate, ki se še daleč ne morejo meriti z osmim mestom Zirovnika na olimpijskih igrah v Rimu. Bili so krepko v zadnji polovici. In razočaranje je bilo spet tu.

Vse to nas ni izučilo

Se danes je mnogo takih, ki trdijo, da imamo odlične telovadce, smučarske skakalce, kolesarje in druge športnike, da v svetu res mnogo pomenimo in da se nam obetajo še lepši časi. Za sedaj so to le ambicije, temu dostikrat rečemo bolne ambicije.

Bolne zato, ker po navadi vplivajo tako negativno, kot je primer z Zakopani. Športna javnost je zrevoltirana. Hoče odgovor na mnoga vprašanja. Zakaj Jemc ni skakal? Zakaj je bila štafeta zadnja? Zakaj so tekači odstopili? Zakaj vodstvo ni ravnalo bolj energično? Morda Zakopane res nekoliko dramitiziramo, toda javnost je pravzaprav upravičena zahtevati odgovor. Upravičena predvsem zato, ker smo še tik pred odhodom na svetovno prvenstvo govorili in pisali: vse bo v redu!

Zakopani pa so za nas zelo poučen primer. Videti pa je, da nas ni izučil. Nima nobenega pomena govoriti in pisati, da bodo n. pr. naši nogometiški dosegli uspeh na svetovnem prvenstvu v Čilu. Strokovnjaki pravijo, da je reprezentanca odlična, da je pokazala, kaj zna že v tekmi z Avstrijo, da trenirajo kot še nikoli. Pa vendar, ali je to dovolj? Ali ne bo morda spet pojavila vprašanja: Zakaj niste premagali Sovjetske zveze in Urugvaj? S tem nočem trditi, da moramo računati na poraz s tema dvema tekmečema, vendar priznati boste, da se pač kaj lahko primeri, da bomo pričakali naše nogometiške ob vrnitvi iz Čila s sklonjenimi glavami.

In evropsko prvenstvo v atletiki. Menda največja letošnja športna prireditve v naši državi. Atleti se pripravljajo. Trenerji imajo polne roke dela. Televizijske kamere snemajo njihove priprave. In komentatorji trdijo, da bo nekaj uspeha za naše.

Televizijske kamere pa ne sežejo čez meje naše države in najbrž bolj malo vemo, kako se

Odgovornost ni majhna

Ze vnaprej vem, da bo marsikdo, ki bo bral te vrstice, dejal, da sem črnogled in pesimist. Zdi pa se mi, da v tem sestavku ne gre za pesimizem, marveč gre za to, da je treba tudi v naši telesni kulturi računati z javnim mnenjem. Ni majhna odgovornost, ki jo imajo vsi tisti, ki se ukvarjajo s telesno kulturo tako ali drugače, pred vso našo družbo, ko morajo odgovarjati na vsa vprašanja, ki jih družba postavlja. Gre za velika materialna sredstva, gre za ugled naše športa, gre za zastopanje Jugoslavije na tujih tleh...

Odgovornost res ni majhna. Tu mislim predvsem na tiste, ki se neposredno ukvarjajo z našim kvalitetnim športom in na tiste, ki ga presojujejo. Izkazalo se je, da ni preveč koristno, če posamezni funkcionarji v klubih ali posameznih strokovnih zvezah ugotavljajo že pred tekmovalcem, da so tekmovalci dobro pripravljani in da je pričakovati izreden uspeh. To velja še posebno takrat, ko lahko že laiki ugotovijo, da priprave še daleč niso bile take, kakršne bi morale biti.

Podobne pojave opažamo tudi pri trenerjih. Mnogi skušajo na račun obljub, češ da so tekmovalci dobro pripravljani, zagotoviti potovanje svoje ekipe v tujino, po povratku pa je stanje seveda popolnoma drugačno. Prav pred nekaj dnevi sem slišal dobro primerjavo, da so vsi strokovnjaki pripravljani dokazati in povedati, kako so pri-

čas, ki je bil namenjen za priprave, formalno sicer izrabili za priprave, ki pa so bile bolj podobne počitnicam. Njihova velika — največja odgovornost je — da se na tekmovalca dobro pripravijo. So pa celo primeri, da nekateri tekmovalci dajejo o pripravah v svojem klubu napačne podatke. In konec koncev tudi na tekmovalnih samih bi tekmovalci ne smeli pozabiti na moralne kvalitete, ki so brez dvoma zelo potrebne za kvaliteten uspeh.

Če delimo odgovornost, ne moremo mimo tiska in drugih sredstev propagande. Ni malo primerov, da smo prav mi novinarji nekoliko »napihnili« nekatero športne dosežke, ob tem pa večkrat zamožčali neuspehe ali pa se jih le bežno dotaknili, češ — saj bo prihodnjic bolje. Vendar pa se zdi, da smo se v zadnjih letih vse preveč izogibali javne kritike in odkritega polemiziranja o problemih naše telesne kulture, še posebno v našem kvalitetnem športu. Nikakor si nismo hoteli priznati, da je ugled in vsa teža našega kvalitetnega športa naslonjena na nekaj posameznikov. In gotovo ni nobena znanost, če ugotovimo, da je stavba kvalitetnega športa zgrajena na šibkih temeljih in se lahko kaj hitro podre.

V ZAKOPANIH SE JE DEL TE STAVBE ŽE PODRL. NAJ ZAKLJUČIM S PREGOVOROM: VSAKA ŠOLA NEKAJ STANE. IN ZATO SEM TUDI NAPIŠAL TA SESTAVEK!

Raymond Plesko

